

jeg dog tilføje et Par enkelte Momenter. Naar den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts første Valgfreds (M. Hage) siger, at hvad jeg havde savnet i Motiverne, vilde først komme i Betragtning, naar Kjøbsvilkåarene skulle affattes, troer jeg, at han tager feil; thi det er klart, at naar der er Tale om at sælge en Eiendom, er det for den, der skal sælge den, af yderste Vigtighed at kende dens Bestaffenhed, der i nogle Henseender kan gjøre den kvalificeret til at sælges, i andre kan gjøre det ønskeligt at beholde den. De principielle Indvendinger mod min Anskuelse støtte sig egentlig paa, at det altid er fordeeligere for Staten at sælge end at beholde og bortforpagte en Eiendom, og det, fordi de aarlige Renter skulle være Hovedsagen, hvilket efter min Formening, er en Misfag. Jeg troer desuden, det er urigtigt, naar man paastaar, at i Tilfælde af, at man ikke kan forpagte en Fordeiemod bort til en Priis, som aldeles svarer til den Rente, man kunde have af den, naar man folgte den, skal man sælge den, og jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at et Salg til en heldig Priis endnu ikke er noget Beviis paa, at man har realiseret fordeelig; thi det kommer jo der meget an paa, hvormeget man skal lade staa i Eiendommen og hvor hurtigt Betalingsterminerne følge paa hinanden. Det er jo nemlig klart, at naar jeg har givet en Eiendom ud af min Haand og givet en Anden Raadighed over den, kan han, uden at have gjort noget forholdsviis stort Capitalafdrag, ruinere Eiendommen i den Grad, at det er en complet Illusion, naar jeg troer at have de Penge, paa hvilke den Obligation, Eiendommen skal heste for, nominelt lyder. Hertil skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, skred man til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, hvilken eenstemmig vedtoges med 82 Stemmer.

Rosenørn: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vilde ønske, at man ikke nedsatte noget Udvalg. Naar jeg skal sælge en Eiendom, ønsker jeg, at Thinget taler saa lidet som muligt derom; thi det skaber Eiendommen, naar Thinget taler formeget om den. Naar jeg i sin Tid som Indenrigsminister ikke kunde sælge den værdifulde Eiendom „Sødal“, troer jeg væsentligt at kunne takke Thingets Dmtale af den derfor. Jeg vil af den Grund bede om, at man vil undlade at gaae dybere ind paa denne Sag.

Rosenørn: Naar jeg skal sælge en Eiendom, holder jeg nok af forinden at lære dens Bestaffenhed at kende, og jeg skulde derfor vedblivende ønske, at Thinget vilde nedsætte et Udvalg for at kunne erholde den i saa Henseende fornødne Kundskab.

S. M. Petersen: Jeg skal blot i denne Anledning bemærke, at det ikke er os, der skulle sælge denne Eiendom, men at det derimod er Folkethinget, der bemyndiger Ministeren dertil, og jeg har det Haab, at den ærede Minister vil nøie lære Eiendommens Bestaffenhed at kende, førend han sælger den.

Rettelser.

Nr. 71,	Sp. 1126,	Lin. 3 f. o.:	„Skole“ læs: „Lærdom“
—	—	—	Lin. 15 f. o.:
—	—	—	„for“ læs: „ligeoverfor“
—	—	—	Lin. 6 f. n.:
—	—	—	„Andet“ læs: „og Andet“
—	—	—	Lin. 5 f. n.:
—	—	—	„ikke“ læs: „nu ikke“
—	—	1127,	Lin. 4 f. o.:
—	—	—	„dertil, skal jeg“ læs:
—	—	—	„dertil? Jeg skal“
—	—	1128,	Lin. 20 f. n.:
—	—	—	„diise“ læs: „hine“
Nr. 72,	Sp. 1131,	Lin. 11 f. o.:	„uten Grund“ læs:
—	—	—	„uden at anføre Grunde“
—	—	1136,	Lin. 25 f. o.:
—	—	—	„Retsmagten“ læs:
—	—	—	„Statsmagten“